

Wyrok z dnia 10 września 1997 r.
I PKN 244/97

Bezkrytyczne wykonanie przez pracownika bezprawnych poleceń przełożonego może uzasadniać wypowiedzenie umowy o pracę (art. 45 § 1 KP).

Przewodniczący Prezes SN: Jan Wasilewski, Sędziowie SN: Adam Józefowicz, Kazimierz Jaśkowski (sprawozdawca).

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 10 września 1997 r. sprawy z powództwa Grażyny S. przeciwko Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej Zarządu Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w K. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne, na skutek kasacji powódki od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 18 lutego 1997 r. [...]

o d d a l i ł kasację.

U z a s a d n i e n i e

Powódka Grażyna S. w sprawie przeciwko Zespołowi Zakładów Opieki Zdrowotnej Zarządu Służby Zdrowia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w K. o uznanie wypowiedzenia umowy o pracę za bezskuteczne wniosła kasację od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Katowicach z dnia 18 lutego 1997 r. [...]. Zaskarżonym wyrokiem Sąd Wojewódzki zmienił wyrok Sądu I instancji, uwzględniający powództwo, w ten sposób, że powództwo oddalił. W kasacji zarzucono naruszenie art. 45 KP i wniesiono o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie o bezskuteczności wypowiedzenia oraz o przywrócenie powódki do pracy, przy uwzględnieniu kosztów postępowania według norm przepisanych. Zdaniem wnoszącej kasację Sąd II instancji błędnie uznał, że działanie powódki, na polecenie przełożonego, polegające na wydaniu książeczek zdrowia osobom nieuprawnionym oraz na dokonaniu przeseregowania pracowników niezgodnie z prawem, są na tyle naganne, że uzasadniają wypowiedzenie umowy o pracę na stanowisku kierownika sekcji ogólnej.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Kasacja nie jest uzasadniona.

Ponieważ nie zarzuca się naruszenia prawa procesowego, to należy przyjąć ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd II instancji. Sąd ten stwierdził, że powódka co najmniej musiała zdawać sobie sprawę z faktu zmiany na stanowisku dyrektora, co oznacza, że osoba wydająca jej ustnie bezprawne polecenia jest tylko jej byłym przełożonym (byłym dyrektorem). Świadczy o tym w szczególności przeprowadzenie w pośpiechu zmiany zaszeregowania (podwyżek) dla wybranej wąskiej grupy pracowników (w tym powódki) na około 2 miesiące przed planowanym terminem. Powódka miała wysokie kwalifikacje zawodowe i musiała wiedzieć, że spowoduje to przekroczenie funduszu płac zaplanowanego w budżecie. Zdaniem Sądu II instancji to naruszenie obowiązku, jak i wydawanie książeczek zdrowia, co należało do kompetencji powódki, osobom nieuprawnionym stanowi wystarczającą przyczynę wypowiedzenia umowy o pracę (art. 45 KP) tym bardziej, że powódka była zatrudniona na stanowisku kierowniczym. Sąd Najwyższy podziela tę ocenę. Ponadto należy podnieść, że nawet gdyby polecenia wydawała osoba uprawniona, to

powódka wiedząc o ich bezprawności powinna zwrócić na to uwagę przełożonemu. Ten obowiązek wynikał z powinności dbania o dobro zakładu pracy (art. 12 KP obowiązujący do dnia 1 czerwca 1996 r., a więc w czasie omawianych zdarzeń) oraz sumiennego i starannego wykonywania pracy (art. 100 § 1 KP). Obowiązek wykonania poleceń sprzecznych z prawem, z czego pracownik zdaje sobie sprawę, może powstać dopiero po potwierdzeniu polecenia przez przełożonego. W niniejszej sprawie bezkrytyczne wykonanie przez powódkę bezprawnych poleceń było wystarczającą przyczyną wypowiedzenia umowy o pracę.

Z tych względów na podstawie art. 393¹² KPC orzeczono jak w sentencji.

=====